

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף רי"ד ע"א

פרשת פנחס

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רי"ג ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

וְלֹא עוֹד, אֲלֵא כַּד עֲבְרוּ יִשְׂרָאֵל יַת יָמָא, אַרְוֹנָא דְיוֹסֵף עָאֵל בְּגוּ בְּקַדְמִיתָא, וְלֹא הָוּ מִיָּא קִיָּמִין עַל קִיּוּמֵיהוּ קִמְיָה, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (תהלים קיד) הֵימָּה רָאָה וַיָּנֹס. מֵאֵי וַיָּנֹס. אֲלֵא רָאָה הָהוּא דְכְּתִיב בֵּיה (בראשית לט) וַיָּנֹס וַיֵּצֵא הַחוּצָה.

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי יִיסָא, מִי שְׁמוּקִיר שֵׁם רַבּוֹנוֹ בְּזָה וְשׁוֹמֵר זָה, זֹכֶה שְׁיֻקִּיר אוֹתוֹ רַבּוֹנוֹ עַל הַכֹּל. מִנִּין לָנוּ? מִיּוֹסֵף, שְׁכָתוֹב (בראשית מא) וַיִּרְכַּב אֹתוֹ בְּמִרְכַּבַּת הַמִּשְׁנָה אֲשֶׁר לוֹ, וְכָתוֹב וְנָתַן אוֹתוֹ עַל כָּל אֶרֶץ מִצְרַיִם. וְלֹא עוֹד, אֲלֵא כְּשֶׁעֲבְרוּ יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּם, אַרְוֹנוֹ שֶׁל יוֹסֵף נִכְנָס בְּפָנָיו בְּהִתְחַלָּה, וְלֹא הָיוּ הַיָּם עוֹמְדִים עַל עַמְדָם לְפָנָיו. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (תהלים קיד) הֵימָּה רָאָה וַיָּנֹס. מֶה זָה וַיָּנֹס? אֲלֵא רָאָה אוֹתוֹ שְׁכָתוֹב בּוֹ (בראשית לט) וַיָּנֹס וַיֵּצֵא הַחוּצָה.

טקסט הזוהר

תָּא חַזִּי, זְכִי לִיקְרָא בְּחַיִּיזֵי וְזְכִי לִיקְרָא בְּמִיתָתִיהּ. בְּחַיֵּיו אָמַאי. בְּגִין הָהוּא זְמַן דְּלֹא בָּעָא לְאַתְדַּבְּקָא בָּהּ, דְּכְּתִיב, (בראשית לט) וַיִּמָּאן וַיֹּאמֶר אֶל אִשְׁתּוֹ אֲדֹנָיו. וְכְּתִיב וְלֹא שָׁמַע אֲלֶיהָ לְשָׁכַב אֲצֵלָהּ לְהִיּוֹת עִמָּהּ. בְּגִין כַּד זָכָה בְּהַאי עֲלָמָא. כִּיּוֹן דְּכְּתִיב וַתִּתְּפָשֶׁהוּ

בבגדו, וכתוב וינס ויצא החוצה, זכי לבתר דעאל לגו פרוכתא עלאה, והכי אתחזי ליה, דידיה נטל בהאי עלמא, ודידיה נטל בעלמא אחרא.

תרגום לעברית

בא וראה, זוכה לכבוד בחייו וזוכה לכבוד במיתתו. בחייו מדוע? בגלל אותו זמן שלא רצה להתדבק בזה, שכתוב (שם) וימאן ויאמר אל אשת אדניו. וכתוב, ולא שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה. בגלל זה זכה בזה העולם. כיון שכתוב ותתפשהו בבגדו, וכתוב וינס ויצא החוצה, זכה לבסוף שנכנס לתוך מחצה עליונה, וכך ראוי לו - את שלו לקח בזה העולם, ואת שלו לקח בעולם האחר.

טקסט הזוהר

פנחס זכי בהאי עלמא, וזכה בעלמא דאתי, וזכה לקיימא יתיר מכל אינון דנפקו ממצרים, וזכה לכהנא עלאה, הוא וכל בניו אבתריה. ואי תימא דלא (נ'א דהא) זכה לכהנא עד לא עבד עובדא דא. אין (ס'א לא). דהא אינון דאמרי (דלא) דזכה קודם. לאו הכי אלא במאי אוקימנא תחת אשר קנא לאלהיו, דמשמע דבגין עובדא דא ריוח כהונתא, מה דלא הוה קודם.

תרגום לעברית

פנחס זכה בזה העולם, וזכה בעולם הבא, וזכה להתקיים יותר מכל אלו שיצאו ממצרים, וזכה לכהנה גדולה, הוא וכל בניו אחריו. ואם תאמר שלא (שהרי) זכה לכהנה עד שלא עשה מעשה זה - נכון (לא). שהרי אותם שאומרים (שלא) זכה קדם - לא כה. אלא כמו שבארנו - תחת אשר קנא לאלהיו, שמשמע שבגלל מעשה זה הרויח הכהנה, מה שלא היה מקדם.

תא חזי, כל כהן דקטיל נפש, פסיל ליה כהונתיה לעלמין. דהא ודאי פסיל ההוא דרגא דיליה לגביה. ופנחס מן דינא פסיל לכהנא הנה, ובגין דקנא ליה לקודשא בריה הוא, אצטריך ליחסא ליה כהונת עלמין, ליה, ולבנוי אבתריה, לדרי דרין. אמר רבי יצחק, תא חזי, רשים הוא פנחס לעילא, ורשים הוא לתתא, עד לא יפוק לעלמא דהא עם אינון דנפקו ממצרים אתמני.

תרגום לעברית

בא וראה, כל כהן שהורג נפש, נפסלה כהנתו לעולמים, שהרי ודאי פסל אותה דרגה שלו אליו. ופנחס מהדין היה פסול לכהנה, ובגל שקנא לקדוש-ברוך-הוא, הצטרף ליחס לו כהנת עולמים, לו ולבניו אחריו לדורי דורות. אמר רבי יצחק, בא וראה, פנחס רשום הוא למעלה, ורשום הוא למטה, עד שלא יצא לעולם, שהרי עם אותם שיצאו ממצרים נמנה.

טקסט הזוהר

רבי אלעזר ורבי יוסי ורבי חייא, הוו אזלי במדברא, אמר רבי יוסי, הא דכתיב בפנחס הנני נותן לו את בריתי שלום. שלום ממלאך המות, דלא שליט ביה לעלמין, ולא אתדן בדינוי. ואי תימא דלא מית. ודאי לא מית כשאר בני עלמא, ואוריה יומין על כל בני דרא, בגין דבהאי ברית עלאה אחיד, וכד אסתלק מעלמא, בתיאובתא עלאה ובדיקותיה שפירא אסתלק משאר בני עלמא.

תרגום לעברית

רבי אלעזר ורבי יוסי ורבי חייא היו הולכים במדבר. אמר רבי יוסי, זה שכתוב בפנחס הנני נתן לו את בריתי שלום. שלום ממלאך המות שלא שולט בו לעולמים ולא נדון בדינוי. ואם תאמר שלא מית - ודאי לא מית כשאר בני העולם, והאריה ימים על כל בני

דורו, משום שהתאחזו בברית העליונה הזו. וכשהסתלק מהעולם, בתאנה עליונה ובדבקות נאה הסתלק משאר בני העולם.

טקסט הזהר

רבי אלעזר פתח ואמר, (זכריה ג) ויראני את יהושע הכהן הגדול עומד לפני מלאך יי וגו'. תא חזי, ווי לאינון בני נשא, דלא מסתכלאן ביקרא דמאריהון, וכל יומא ויומא כרוזא קארי עליהו, ולא משגיחין. אתא בר נש לאסתכלא בפקודי אורייתא, כמה סניגורין קיימין לאדכרא עליה לטב. אתא בר נש ואעבר על פקודי אורייתא, אינון עובדין קטיגורין עליה לביש, קמי קודשא בריך הוא. יהושע כהן גדול הנה, ואוקמוה, מה כתיב ביה. והשטן עומד על ימינו לשטנו. ומה בהאי כה, בשאר בני עלמא דלא מסתכלי ביקרא דמאריהון, על אחת כמה וכמה.

תרגום לעברית

רבי אלעזר פתח ואמר, (זכריה ג) ויראני את יהושע הכהן הגדול עומד לפני מלאך ה' וגו'. בא וראה, אוי לאותם בני אדם שלא מסתכלים בכבוד רבונם, וכל יום ויום הפרוז קורא עליהם, ולא משגיחים. בא אדם להסתכל במצוות התורה - כמה סניגורים עומדים להזכירו לטוב. בא אדם ועובר על מצוות התורה - אותם מעשים מקטרגים עליו לרע לפני הקדוש ברוך הוא. יהושע כהן גדול היה, ופרשוה, מה כתוב בו? והשטן עומד על ימינו לשטנו. ומה בזה כה, בשאר בני אדם שלא מסתכלים בכבוד רבונם על אחת כמה וכמה.

טקסט הזהר

חמי מה כתיב, ויהושע היה לבוש בגדים צואים, ואוקמוה. אבל בגדים צואים, ודאי אינון לבושין דאתלבשא ביה רוחא בההוא עלמא. זכאה חולקיה דמאן דלבושוי מתתקנין ושלמין בההוא עלמא. והא אתמר, כל מאן דבעיין לאעלא לגיהנם, אינון

לבושין דמלכשין ליה, היך אינון. מה כתיב הכא, ויהושע היה לבוש בגדים צואים ועומד לפני המלך. מאן מלך. דא מלך דממנא על גיהנם, וממנא על מאן דחמי באינון לבושין. עד דאתיב קלא ואמר, הסירו הבגדים הצואים מעליו.

תרגום לעברית

ראה מה כתוב, ויהושע היה לבוש בגדים צואים, ופרשוהו. אבל בגדים צואים, ודאי אותם לבושים שהרוח התלבשה בהם באותו עולם. אשרי חלקו של מי שלבושיו מתקנים ושלמים באותו עולם. והרי נתבאר, כל מי שצריכים להכניסו לגיהנם, אותם לבושים שמלבישים אותו איך הם? מה כתוב כאן? ויהושע היה לבוש בגדים צואים ועמד לפני המלך. איזה מלך? זה המלך הממנא על גיהנם וממנא על מי שראה באותם לבושים. עד שבא קול ואמר: הסירו הבגדים הצואים מעליו.

טקסט הזוהר

מהכא אית לאסתכלא, דעובדין בישין דבר נש, עבדין ליה אינון לבושים צואים. ויאמר אליו ראה העברתי מעליה עונה והלבש אותה מחלצות. אלבישיניה לבושין אחרנין מתתקנו, דבהו אסתכל בר נש בזיו יקרא דמאריה.

תרגום לעברית

מכאן יש להסתכל, שמעשים רעים של אדם עושים לו בגדים צואים. ויאמר אליו ראה העברתי מעליה עונה והלבש אותה מחלצות. הלבישוהו לבושים אחרים מתקנים שבהם מסתכל אדם בזיו כבוד רבונא.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (רי"ד ע"ב) ◆

טקסט הזוהר

תא חזי, כגוונא דא פנחס, דלא אסתלק מעלמא, עד דאתתקנו קמיה לבושין אחרנין, דרוחא אתהני בהו, לעלמא

בֹּא וּרְאֵה, כִּמּוֹ זֶה פִּנְחָס, שֶׁלֹּא הִסְתַּלַּק מִהָעוֹלָם עַד שֶׁהִתְקִינוּ לְפָנָיו לְבוּשִׁים אֲחֵרִים
שֶׁהָרוּחַ נִהְגִּית בָּהֶם לְעוֹלָם הַבָּא. בְּשָׁעָה אַחַת הִתְפַּשֵּׁט מֵאַלְהָ וְהִתְלַבֵּשׁ בְּאַלְהָ, לְקַיֵּם אֶת
הַכְּתוּב הַנִּגְנִי נִתֵּן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם. עַד שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים, הַשָּׁמַשׁ הִיָּתָה חֲזָקָה, וַיָּשָׁבוּ
תַּחַת צֵל שֶׁל סֶלַע אֶחָד שֶׁל הַמִּדְבָּר. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וַדָּאִי צֵל חֲדוֹת הַנֶּפֶשׁ הוּא.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.